

РЕШЕНИЕ

№ 22396

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2790** по описа за **2026** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), чрез процесуалния му представител главен експерт юрист П. П., срещу решение № 311 от 29.01.2026 г., постановено по АНД № 4135/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 98 - ми състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-7/26.02.2024 г., издадено от заместник-председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 55, ал. 2 от ЗТИП на „Сейфти лифт“ ООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 400.00 лв. за нарушение на чл. 7а, т. 3 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори. С отделен диспозитив съдът е осъдил ДАМТН да заплати разноските по делото.

С касационната жалба се твърди неправилност и незаконосъобразност на решението. Претендира се отмяна на оспореното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление. При евентуалност да бъде обезсилено решението и върнато на друг състав на СРС.

Ответникът – „Сейфти лифт“ ООД, чрез процесуалния си представител адвокат К., в писмен отговор и в откритото съдебно заседание изразява становище за неоснователност и немотивираност на касационната жалба. Моли да бъде потвърдено оспореното решение като правилно. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Ю., изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Настоящият IV-ти тричленен касационен състав на Административен съд София - град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Производството пред Софийския районен съд е било образувано по жалба от „Сейфти лифт“ ООД против НП № НП-7/26.02.2024 г., издадено от заместник-председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 55, ал. 2 от ЗТИП на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 400.00 лв. за нарушение на чл. 7а, т. 3 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори.

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил оспореното НП.

За да постанови този резултат съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, АУАН е съставен в предвидения 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение, а НП е постановено в законоустановения 6 - месечен срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Съдът е приел обаче, че не са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – относно тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН и по конкретно не е описано по ясен начин нарушението и датата на която е извършено с оглед съставомерните му признаци.

С оглед на събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени доказателствени материали съдът е направил извод, че за дружеството не е съществувало задължение да уведомява ползвателя на 21.12.2023 г., както е приел АНО, а единствено задължение да не допуска, т. е. да предотврати експлоатация в периода от 01.11.2023 г. до преминаване през периодична проверка, в това число и към датата на проверката, като вземе съответните мерки от техническо и организационно естество. В случая вторият елемент от нарушението е бил осъществен на 21.12.2023 г., но не и първият, поради което АУАН и НП са съставени при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които обуславят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Изложеното е мотивирано СРС да постанови оспорения понастоящем правен резултат.

Обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящия състав счита, че при правилно установена от СРС фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на въззивния съд за допуснато нарушение на процесуалните правила при издаването на АУАН, респ. на НП.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, налице е описание на нарушението откъм основните му съставомерни белези, място и начин на осъществяване. В случая по отношение времето на извършване, макар и да не е конкретно вписано и разграничено от датата на проверката, респ. установяване на нарушението, в случая недвусмислено може да се извлече, с оглед характера на визираното деяние. В АУАН и НП е посочена за дата на извършването, тази на която е констатирано нарушението, а именно 21.12.2023 г. В настоящия случай сме изправени пред така нареченото продължено нарушение, извършвано чрез бездействие, което е започнало в първия ден след изтичане на срока и е продължило да се осъществява във времето, до момента на констатирането му от контролните органи при проверка на документите. Наред с последното, следва да се има предвид, че в АУАН и НП има направено достатъчно подробно и ясно описание на нарушението и на фактическите обстоятелства, при които е било извършено, поради което не е възможно да се стигне до неразбиране от страна на лицето за какво го санкционират, съответно не се нарушава правото му

да организира и осъществи защитата си в пълен обем.

В процесния случай безспорно се установява, че на 01.11.2023 г. „Сейфти лифт“ ООД издало писмено уведомление до ЕС, че асансьорите са спряни поради изтекъл годишен технически преглед, връчено на домоуправителя П. Д. и залепено.

На 21.12.2023 г. била извършена внезапна проверка от служители на РО ИДТН ЗЦБ към ДАМТН, в присъствието на домоуправителя на ЕС г-н П. Д.. Констатирано било, че асансьор с рег. № 700АС04469 е в експлоатация, като приема заявки и превозва хора. На 21.12.2023 г. била издадена заповед № 2084-66/21.12.2023 г. от началник отдел ГД ИДТН към ДАМТН, с която на домоуправителя на ЕС било наредено да не допуска експлоатация на двата асансьора, до извършване на технически преглед.

С разпоредбата на чл. 7а, т. 3 НБЕТНА за лицата, които поддържат асансьори, е предвидено задължение да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато на асансьорите не е извършен технически преглед съгласно чл. 24, ал. 1 от НБЕТНА. От своя страна разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 2 НБЕТНА регламентира, че органите за технически надзор извършват периодични технически прегледи, като първият периодичен преглед се извършва 24 месеца след датата на пускането на асансьора в експлоатация, а следващите проверки – на всеки 12 месеца.

От събраните пред СРС писмени и гласни доказателства се установяват, че независимо от императивно предвиденото задължението за извършване на технически преглед на асансьора на всеки 12 месеца, санкционираното дружество не е уведомило писмено ползвателя и е допуснало експлоатация на процесния асансьор, въпреки че на асансьора не е извършен технически преглед. Същевременно приетите по делото писмени доказателства установяват, че към датата на нарушението, съвпадаща с датата на извършване на проверката - 21.12.2023 г. именно на „Сейфти лифт“ ООД е възложено непосредственото поддържане на асансьора, поради което дружеството е адресат на предвиденото с посочената за нарушена разпоредба задължение, при неизпълнението на което е субект на нарушението.

От представеното по делото уведомление се установява, че „Сейфти лифт“ ООД е уведомил ЕС за спирането на асансьора, в деня на сключване на договора. От доказателствата е безспорно установено, че на процесната дата, а и преди това асансьорът е бил в експлоатация като това се потвърждава и от приобщените по делото фактури. В настоящия случай нормата на чл. 24 от НБЕТНА поставя две изисквания пред лицето, което поддържа асансьора - първото да уведоми ползвателя, че на асансьора не е извършен технически преглед съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредбата на датата, когато прегледът е следвало да бъде извършен, а второто е да не допуска експлоатация на асансьора от датата, на която прегледът е следвало да бъде извършен до неговото извършване. Което и от двете задължения да не бъде изпълнено, ще е реализиран съставът на нарушението. Въведените с НБЕТНА задължения за дружеството, поддържащо асансьорната уредба не може да бъде дерогирани и от факта, че то не е знаело за последващо пускане на асансьора от ползвателя на съоръжението. В случая въпросът за субективната страна на нарушението не следва да се установява, тъй като за нарушенията, извършени от юридически лица, каквото в случая е дружеството, законодателят е приел, че същите носят т. нар. обективна, безвиновна отговорност.

По изложените съобщения съдът приема, че наказващият орган правилно и законосъобразно е ангажирал административнонаказателната му отговорност.

Съдебният състав намира, че правилно СРС е приел, че не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Като маловажно може да се приеме нарушение, при което извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в

сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Санкционираното наказателно постановление нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което и не може да се определи като маловажен случай. Същото е формално, като за извършването му не се изисква настъпване на някакви вредни последици, което обстоятелство е съобразено от законодателя при определяне на санкцията. Касае се за административно нарушение на НБЕТНА, регулираща обществените отношения, свързани със техническите изисквания, правилата и нормите за безопасна експлоатация на асансьорите, целящи осигуряването на експлоатацията на асансьори, по начин, който да не застрашава живота и здравето на лицата.

При преценка размера на наложеното с обжалваното НП наказание настоящият съдебен състав счита, че същото необосновано е индивидуализирано в размер на 400 лева, който е над минимално предвидения такъв, без да е отчетено, че „Сейфти лифт“ ООД е страна по договор за абонаментно обслужване на асансьорни уредби от 01.11.2023 г. Същевременно административнонаказващият орган не е ангажирал доказателства за извършени от дружеството предходни нарушения на НБЕТНА, като такива твърдения не се съдържат и в НП, поради което съдът намира, че са налице предпоставки за ревизиране размера на определеното наказание. Касационната инстанция намира, че размерът на наложената имуществена санкция се явява прекомерен и същият следва да бъде намален в размера на предвидения в закона минимален такъв от 51.12 евро (100 лв.). Според съда при съобразяване важността на охраняваните обществени отношения, така индивидуализираната имуществена санкция се явява справедливо наказание за така извършеното нарушение и ще постигне необходимия превантивен и предупредителен ефект към спазване на установения в страната правов ред.

Предвид изложените съображения и доколкото от доказателствената съвкупност е доказано извършването от страна на дружеството-ответник, нарушение на чл. 7а, т. 3 от НБЕТНА, решението на СРС следва да бъде отменено, като обжалваното НП следва да се измени единствено в санкционна му част, като се намали размерът на наложената имуществена санкция от 400 лева на 51.12 евро (100 лева).

С оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, направеното от процесуалния представител на касационния жалбоподател искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като същото следва да бъде определено в размер на 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 311 от 29.01.2026 г., постановено по АНД № 4135/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 98 - ми състав И ВМЕСТО НЕГО, постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № НП-7/26.02.2024 г., издадено от заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на основание чл. 58, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв. на „Сейфти Лифт“ ООД, за извършено нарушение на чл. 7а, т. 3 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, като НАМАЛЯВА размера на санкцията от 400 лева на 51.12 евро (100 лева).

ОСЪЖДА „Сейфти лифт“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 (шейсет и шест евро и четиредесет и седем евроцента) евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: